

Historický únik švýcarských bankovních záznamů odhaluje nechutné klienty

 occrp.org/en/suisse-secrets/historic-leak-of-swiss-banking-records-reveals-unsavory-clients

od OCCRP a Süddeutsche Zeitung

20. února 2022

Navzdory dvěma desetiletím závazků ze strany Credit Suisse zasáhnout proti

nelegitimním fondům, data uniklá z banky odhalují, že se starala o desítky zločinců, diktátorů, zpravodajských úředníků, sankcionovaných stran a politických aktérů s nadměrným majetkem.

Klíčové poznatky

- Účty, které novináři označili za potenciálně problematické, obsahovaly aktiva přes 8 miliard dolarů.
- Odborníci na dodržování předpisů, kteří přezkoumali zjištění novinářů, uvedli, že mnohým z těchto zákazníků by nemělo být vůbec povoleno bankovat v Credit Suisse.
- Na otázku, proč existuje tolik těchto účtů, současní i bývalí zaměstnanci popsali pracovní kulturu, která motivovala k přijímání rizik za účelem maximalizace zisku.
- Novináři a experti tvrdí, že švýcarské drakonické zákony o bankovním tajemství účinně umlčují zasvěcené osoby nebo novináře, kteří mohou chtít odhalit nepravosti ve švýcarské bance. Švýcarská mediální skupina se nemohla zúčastnit vyšetřování Suisse Secrets kvůli riziku trestního stíhání.

Jemenský šéf špiónů zapletený do mučení. Synové ázerbájdžánského siláka, který vládne hornatému území jako své soukromé léno. Byrokraté obvinili z drancování venezuelského ropného bohatství a

urychlení jejího pádu do humanitární krize.

Pocházejí z celého světa, každý je spojen s jiným zkorumpovaným, autoritářským režimem a každý se obohacuje po svém. Jedno je ale spojuje: Kde drželi své peníze.

Po svých luxusních hodinkách, zasněžených horách a vynikajících čokoládách je alpský stát Švýcarsko možná nejlépe známý pro svůj tajný bankovní sektor. A jádrem tohoto sektoru je Credit Suisse, která se za svou 166letou historii stala jednou z nejvýznamnějších světových finančních institucí.

S téměř 50 000 zaměstnanci a 1,5 bilionu švýcarských franků ve správě aktiv pro 1,5 milionu klientů je toto bankovní monstrum stále jen druhou největší bankou ve Švýcarsku, což je důkazem toho, jak centrální je bankovní sektor pro tento bohatý a pohodlný národ.

Ale jak odhaluje nové globální vyšetřování vedené německými novinami Süddeutsche Zeitung a OCCRP, tento třpytivý úspěch má svou temnou stránku.

Novináři získali uniklé záznamy identifikující více než 18 000 účtů patřících zahraničním zákazníkům, kteří ukryli své peníze v Credit Suisse. Záznamy se zdaleka neblíží úplnému seznamu klientů banky, ale poskytují odhalující pohled za oponu švýcarského bankovního tajemství.

Více než 160 reportérů ze 48 prodejen strávilo měsíce zkoumáním dat – a zjistili, že desítky účtů patřily zkorumpovaným politikům, zločincům, špionům, diktátorům a dalším pochybným postavám. Nejedná se o obskurní jména, jejich prohřešky lze často identifikovat pomocí jednoduchého vyhledávání Google. A přesto jejich účty – které obsahovaly více než 8 miliard dolarů – zůstaly otevřené po celá léta.

Směnné kurzy

Účty v tomto příběhu jsou denominovány ve švýcarských francích. Vzhledem k tomu, že hodnota franku v průběhu času kolísala, převedli jsme držení účtu na jejich historické ekvivalenty v amerických dolarech.

Mezi klienty Credit Suisse patřila rodina šéfa egyptské rozvědky, který pro CIA dohlížel na mučení podezřelých z terorismu; Ital obviněný z praní finančních prostředků z trestné činnosti pro nechvalně známou zločineckou skupinu 'Ndrangheta; německý manažer, který uplácel nigerijské úředníky za telekomunikační smlouvy; a jordánského krále Abdalláha II., který na vrcholu držel jediný účet v hodnotě 230 milionů švýcarských franků (223 milionů dolarů), i když jeho země shrábla miliardovou zahraniční pomoc.

Venezuelské elity obviněné z drancování státní ropné firmy nasměrovaly stovky milionů dolarů na účty Credit Suisse. Peníze plynuly během období, kdy rozsáhlé rabování z vládních pokladen urychlilo ekonomický kolaps, který přiměl šest milionů lidí k útěku ze země a další přivedl téměř k hladu. Banka ponechala účty svých venezuelských klientů otevřené, i když globální média odhalila korupční případy proti mnoha z nich.

Odborníci na dodržování předpisů, kteří přezkoumali zjištění OCCRP, uvedli, že mnohým z těchto lidí by vůbec nemělo být povoleno bankovat v Credit Suisse.

„Lidé by neměli mít přístup do systému, pokud to, co nosí, jsou zkorumpované peníze,“ řekl Graham Barrow, nezávislý expert na finanční kriminalitu. "Banka má jasnou povinnost zajistit, aby prostředky, s nimiž nakládá, měly jasný a legitimní původ."

Credit Suisse není jediným viníkem. Mnoho velkých bank a firem poskytujících finanční služby čelilo v průběhu let podobným skandálům. Mnozí se pak zavázali k reformě. A přesto – jak odhalují projekty, jako je tento – nadále umožňují riskantním klientům, kteří

se obohatili v zemích se špatným právním systémem a laxním dohledem, chránit své bohatství na některých z nejbezpečnějších a nejbezpečnějších míst na světě.

„Ironií je, že Švýcarsko se stalo místem, kam odcházejí špinavé peníze, protože je čisté, dobře spravované a spolehlivé,“ říká James Henry, hlavní poradce britské charitativní sítě Tax Justice Network, který studoval daňové úniky na Credit Suisse. "Problémem je obchodní model vyvádění peněz z chudých zemí."

Na žádost, aby se vyjádřila ke zjištění projektu Suisse Secrets, Credit Suisse řekla, že řízení rizik je „úplným jádrem našeho podnikání“. I když banka odmítla diskutovat o jednotlivých zákaznících, uvedla, že jsou „převážně historické“ a že „převážná většina“ problémových účtů identifikovaných novináři „je dnes uzavřena nebo byla před přijetím dotazů tisku uzavřena.“

„Jako přední světová finanční instituce si je Credit Suisse hluboce vědoma své odpovědnosti vůči klientům a finančnímu systému jako celku, aby zajistila dodržování nejvyšších standardů chování,“ dodal.

Přečtěte si celou odpověď banky .

 Suisse Secret Investigation

The data was provided by an anonymous source to the German newspaper Süddeutsche Zeitung, which shared it with OCCRP and 46 other media partners around the world. Reporters on five continents combed through thousands of bank records, interviewed insiders, regulators, and criminal prosecutors, and dug into court records and financial disclosures to corroborate their findings. The data covers over 18,000 accounts that were open from the 1940s until well into the last decade. Together, they held funds worth more than \$100 billion.

„Domnívám se, že švýcarské zákony o bankovním tajemství jsou nemorální,“ uvedl zdroj údajů v prohlášení. „Záminka ochrany finančního soukromí je pouze fíkovým listem zakrývajícím ostudnou

roli švýcarských bank jako spolupracovníků daňových neplatičů. Tato situace umožňuje korupce a hladovění rozvojových zemí o tolik potřebné daňové příjmy.“

Protože údaje Credit Suisse získané novináři jsou neúplné, existuje řada důležitých upozornění, která je třeba mít při interpretaci na paměti. Přečtěte si více o projektu, odkud data pocházejí a co to znamená .

Zasvěcené názory

OCCRP hovořil s více než desítkou bývalých i současných zaměstnanců Credit Suisse, zda by dokázali vysvětlit, proč banka přijala tolik problémových klientů. Nikdo by do záznamu nemluvil s tím, že banka vedla vysoce soudní spory proti bývalým zaměstnancům a nikdo nenabízel dokumentární důkaz pro své komentáře. Mnoho z dotázaných však zmínilo stejné problémy a ohledně některých problémů panovala shoda.

Zatímco někteří tvrdili, že dodržování předpisů bylo pečlivé a v posledních letech se značně zlepšilo, většina hovořila o vysoce toxické firemní kultuře, která motivovala k přijímání rizik za účelem maximalizace zisků – a bonusů.

Zaměstnanci uvedli, že bonusy byly vázány na to, kolik „čistých nových peněz“ přinesli.

„Banka motivuje bankéře, aby se podíval jiným směrem s účtem, o kterém ví, že je toxický,“ řekl bývalý vysoký manažer v privátním bankovníctví. „Pokud zavřete toxický účet, zvláště velký účet přesahující 20 milionů dolarů, bankéř se ocitne v hluboké díře. Hluboká díra, ze které je téměř nemožné se dostat.“

To vedlo ke kultuře, říkají zaměstnanci Credit Suisse, kde existují dvě sady pravidel pro dvě skupiny klientů: bohaté a ultrabohaté.

„Důležitá péče o zákazníky a účty – řekněme na úrovni 1 milionu USD – jsou velmi důkladné,“ řekl bývalý vedoucí pracovník. "Ale pokud jde o účty s vysokým čistým jměním, šéfové povzbuzují každého, aby se podíval jinam, a manažeři se zastrašují svými bonusy a jistotou zaměstnání."

Kromě toho jsou velmi velké účty drženy tak tajně, že jen málo vedoucích pracovníků může vědět, kdo je vlastní.

„Když se někdo chce zapojit do praní špinavých peněz poté, co například vyrabuje majetek země, musí peníze převést. Držitelé velkých účtů se tedy obracejí přímo na velmi vysoké manažery,“ řekl.

Systém byl založen na věrohodné popření, uvedli bývalí zaměstnanci. Bankéři dostávají přísná pravidla, ale motivací je je ignorovat.

"Oddělení pro dodržování předpisů banky je mistry věrohodného popření," řekl bývalý vysoký manažer. "Nikdy se neptej na otázku, na kterou nechceš znát odpověď."

"Nikdy to není chyba banky, vždy je to ten špatný zaměstnanec Apple, kdo je zodpovědný za něco špatného, co se stalo," řekl jeden manažer. Konečným výsledkem je odpojení mezi bankou a jejími zaměstnanci.

„Typ lidí, které banka přitahuje, jsou žoldáci a všichni se snaží nejprve obohatit sami sebe – pravděpodobně chápou, že s bankou neexistuje žádný skutečný vztah. Jste tam jen tak dlouho, dokud vyděláváte peníze, ale jakkoli ty peníze vyděláte,“ řekl manažer.

„Nemusíte si dělat starosti s tím, co se stane za osm až deset let, protože je nepravděpodobné, že tam budete. Obvykle tak dlouho trvá, než dohody vybuchnou.“

Tyto zasvěcené účty odrážejí obvinění Credit Suisse nyní bojuje u soudu, v prvním trestním řízení, které kdy bylo zahájeno proti švýcarské bance ve Švýcarsku. Prokuratura tvrdí, že banka umožnila

skupině bulharských pašeráků kokainu vyprat 146 milionů eur ve formě drogových peněz prostřednictvím účtů Credit Suisse.

Vrchní manažeři jsou obviňováni, že ignorovali mnohá varování, že jejich bulharští klienti nedělali nic dobrého, včetně skutečnosti, že ukládali kufry hotovosti – kufry nejméně jedna další švýcarská banka odmítla. I poté, co byli dva ze zločinců zavražděni a v médiích označeni za pašeráka kokainu, se banka dívala na druhou stranu.

Bankéř, který jednal s Bulhary, vypověděl, že Credit Suisse ji pečlivě školila v tom, jak se prezentovat potenciálním klientům, a o důležitosti švýcarského bankovního tajemství, ale ne v dodržování předpisů, uvedl tento měsíc list Financial Times.

Jako důkaz byl u soudu předložen jeden z jejích testů shody. Správně odpověděla jen na čtvrtinu otázek.

Banka byla také kritizována v uniklé zprávě z roku 2017 od švýcarského finančního regulátora FINMA, která odhalila kulturu, kde byli vysocí manažeři připraveni „zabít“ a „zavírat oči“ před nedodržováním předpisů, když hvězdný bankéř podvedl lukrativní klienty.

"Dokonce došlo k pokusům zamlčet porušování," uvádí zpráva.

Pitching Privacy

Švýcarské banky prodávají soukromí. Reportéři z OCCRP chtěli zjistit, jak na to.

Novinář se spojil s Credit Suisse a zeptal se, zda by mohla otevřít účet jménem investora z africké země. Zástupci banky si dávali pozor na to, co říkali, a raději mluvili telefonicky než e-mailem. Od začátku jejich zaměření dávalo najevo, že soukromí je to, co prodávají.

"I v bance je omezený počet lidí, kteří by měli přístup k informacím o vašem účtu," ujistil reportéra viceprezident Credit Suisse.

"S informacemi se zachází přísně v tajnosti a na základě potřeby vědět," uvedl další bankéř v e-mailu.

Ačkoli Credit Suisse stále nabízí to, čemu říkají „číslované vztahy“ za cenu kolem 3 000 \$ ročně, banka nasměrovala afrického investora k jiným možnostem.

„Číslované účty jsou službou, kterou ve skutečnosti postupně vyřazujeme, protože ochrana, kterou nabízí, se v průběhu let značně zmenšila,“ řekl viceprezident v Curychu dohlížející na rozvíjející se trhy.

Utajování číslovaných účtů zaznamenalo sérii zásahů v roce 2010, kdy opakované skandály s daňovými úniky vedly k mezinárodnímu tlaku na Švýcarsko, aby sdílelo daňové informace klientů se zahraničními vládami – ačkoli dohoda vylučovala rozvojové země, které byly podle Credit Suisse její největší cílové trhy.

Vedení společnosti Top Credit Suisse ve své prezentaci potenciální klientce navrhlo několik alternativ k číslovaným účtům, včetně uložení jejich peněz do svěřenského fondu.

Trusty jsou běžným finančním nástrojem v mnoha jurisdikcích, ale dostaly se pod palbu zastánců transparentnosti, protože umožňují skutečným vlastníkům skrývat se za „nominanty“, kteří mohou jednat jako akcionáři a ředitelé.

V prezentaci Credit Suisse uvedla, že její zaměstnanci mohou působit jako nominovaní akcionáři a ředitelé v holdingových společnostech, trustech a bankovních účtech, které mohou být registrovány na anonymní holdingové společnosti. Tato služba by vytvořila právní vrstvy vlastnictví, které by bohatým jednotlivcům umožnily distancovat se od svého bohatství.

Trusty nebyly ve Švýcarsku donedávna široce využívány – z velké části proto, že stejnou roli plnilo bankovní tajemství. Ale to se možná brzy změní. Minulý měsíc Švýcarsko představilo nový návrh zákona,

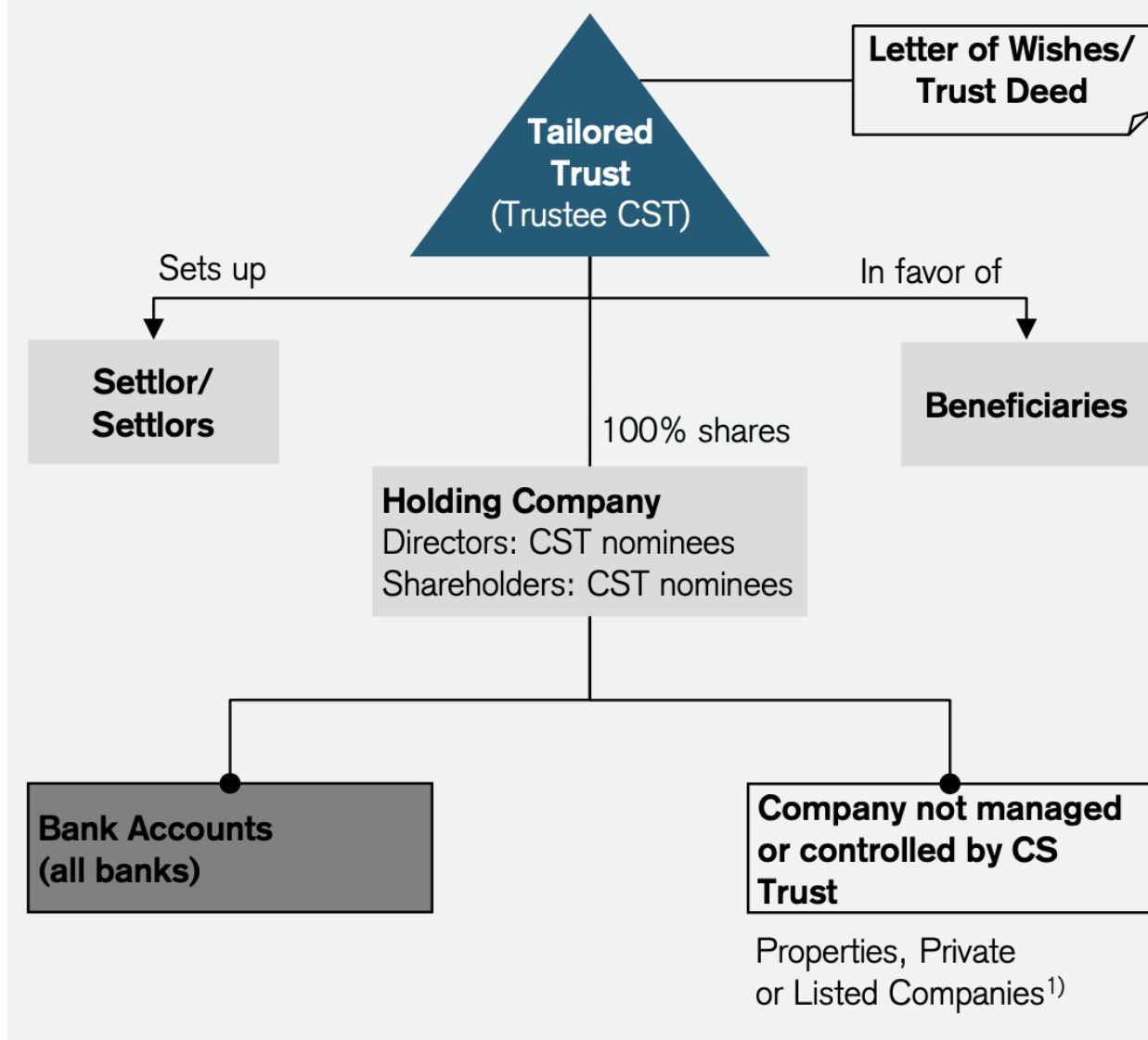
který by švýcarským bankéřům poprvé umožnil vytvářet trusty ve Švýcarsku.

Sebastian Guex, profesor historie na univerzitě v Lausanne, který studuje švýcarský bankovní průmysl, uvedl, že jde o přímou reakci na nové dohody o sdílení daní, které otevřely bohatství uložené ve švýcarských bankách větší kontrole.

„Švýcarští bankéři našli řešení, která jim umožní i nadále skrývat bohatství těch nejzajímavějších klientů, těch, kteří přinášejí největší zisky, tedy slavných jedinců s ultravysokým jměním,“ řekl Guardianu.

"Tato řešení budou zahrnovat vytvoření systémů daňových úniků pro tuto klientelu založených na rodinném základu nebo ještě více na anglosaské právní instituci, důvěře."

Illustrative example of a Trust structure

Kredit: Credit Suisse Marketingové materiály Credit Suisse ukazují, jak mohou trusty chránit aktiva.

Tajná historie

Švýcarská pověst finančního tajemství sahá stovky let zpět.

V roce 1713 Ženevská rada zakázala bankéřům prozradit podrobnosti o svých klientech, aby chránila zájmy francouzské monarchie, která chtěla zakrýt své styky s bankami v „kacířské“ protestantské zemi.

Mezinárodně uznávaný status neutrality Švýcarska, pocházející z 19. století, pomohl přilákat obrovské množství kapitálu ze zahraničí, stejně jako expandující sektor cestovního ruchu, který se snažil

přilákat ty nejbohatší z Evropy na dlouhé pobyty v jezerních palácích nebo alpských sanatoriích.

Kredit: Alamy/fotografie doku z historie Basilej, Švýcarsko, v 19. století.

"Aby dodaly něco, co jiné země neměly, přijaly také daňová opatření, aby podnítily bohaté lidi přicházející zvenčí, aby ve Švýcarsku zůstali dlouho," řekl Guex.

Švýcarsko se stalo daňovým rájem a začalo soutěžit s Francií a dalšími evropskými bankovními těžkými váhami o přilákání zahraničního kapitálu. Ať už to byly hory nebo zákony, fungovalo to – bohatí cizinci začali houfně přicházet a přinášeli s sebou peníze.

S vypuknutím první světové války se bohatí Evropané obrátili na Švýcarsko, aby se izolovali před ekonomickou nestabilitou a zvyšováním daní spojeným s válečným úsilím. Druhá světová válka opakovala vzor, a zatímco většina Evropy zůstala v troskách, neutrální Švýcarsko vyvázlo bez úhony a plné usazenin ze všech stran.

V roce 1934 Švýcarsko posílilo své utajení zákonem o bankách, zákonem, který sliboval uvěznění každého zaměstnance banky, který se snaží prozradit důvěrné informace o zákaznících.

Nedávno Švýcarsko provedlo změny ve způsobu, jakým je jeho bankovní sektor regulován.

Po finančním krachu v roce 2008 země souhlasila se zrušením závoje na tisících účtů poté, co zaměstnanec UBS řekl americkým žalobcům, jak banka pomáhá Američanům skrývat jejich aktiva.

Dohoda ale také zajistila zrušení amerických obvinění z umožnění daňových úniků a zvýšila maximální trest za porušení zákonů o finančním tajemství ze šesti měsíců na tři roky.

Odborníci tvrdí, že zákon v podstatě kriminalizuje oznamování, umlčování zasvěcených osob a dokonce i novináře, kteří mohou chtít odhalit provinění ve švýcarské bance.

Článek 47 švýcarského bankovního zákona vystavuje novinářům v zemi riziko, že budou stíháni za pouhé držení, natož za zveřejnění, soukromých bankovních údajů. Z toho důvodu se Tamedia, švýcarská mediální skupina, která byla oslovena jako partner ve vyšetřování Suisse Secrets, rozhodla neúčastnit.

"Tento zákon je masivním omezením svobody tisku ve Švýcarsku," řekl Arthur Rutishauser, šéfredaktor Tamedia. „Slouží pouze k cenzuře a zastrahování médií. Zákon může chránit zločince a jejich majetek. Novináři, kteří se je pokusí odhalit, riskují trestní řízení.“

„Vypadá to jako zákon z roku 1800,“ řekl Jeffrey Neiman, americký právník zastupující informátory Credit Suisse. "Tento zákon démonizuje ty, kteří přicházejí s dobrými informacemi, aby odhalili korupci."

Nákup tajemství

Pokud Credit Suisse prodávala tajemství, kupců bylo dost.

Kredit: Billal Bensalem/Alamy Khaled Nezzar v roce 2012.

Uniklé záznamy analyzované reportéry ukazují účty několika údajných porušovatelů lidských práv, jako je bývalý alžírský ministr obrany Khaled Nezzar. Jako šéf ozbrojených sil byl Nezzar považován za faktického vůdce Alžírsko v letech 1991 až 1993, kdy se země zmítala v občanské válce poznamenané zvěrstvy páchanými na civilistech.

Navzdory dobře propagovaným obviněním proti němu byl

Nezzar klientem Credit Suisse a vlastnil dva účty v hodnotě nejméně 2 milionů švýcarských franků (v té době 1,6 milionu dolarů). Zůstal otevřený až do roku 2013, dva roky poté, co bylo ve Švýcarsku zahájeno vyšetřování jeho účasti na válečných zločinech.

Jeho právníci uvedli, že „rozhodně popírá jakékoli pochybení. Nespáchal ani nenařídil válečné zločiny. Neposkytl pomoc a ani vědomě nedovolil spáchání válečných zločinů.“

Dva synové ázerbájdžánského siláka, který vládne izolovanému regionu země železnou pěstí, měli také účty Credit Suisse. Když režim jejich otce uvalil na obyvatelstvo Nachchivanu své brutální rozmary – v jednu chvíli jim dokonce zakázal péct doma chleba nebo věšet prádlo na balkonech – Rza a Seymour Talibov použili svá švýcarská bankovní konta, aby získali miliony dolarů od sdružených fiktivních společností. se systémy praní špinavých peněz.

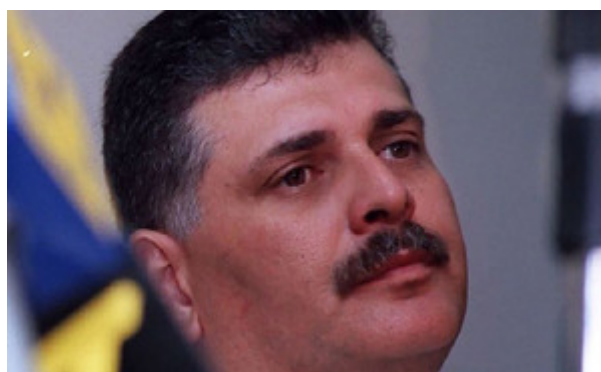

Credit Suisse rovněž nabízela bankovní služby klíčovým postavám zapleteným do korupčních skandálů v některých z nejchudších zemí světa. V Angole, zneuctěný bankéř vyšetřovaný v Portugalsku poté, co banka, kterou vedl, se zhroutila s nevysledovatelným dluhem ve výši 5,7 miliardy dolarů, držel několik účtů Credit Suisse, z nichž některé jsou prověřovány portugalskými žalobci. V Keni Credit Suisse zahrnuje klíčového hráče obrovského korupčního skandálu i poté, co po něm úřady vyhlásily pátrání v trestním vyšetřování. Zdálo se, že z účtu byly staženy miliony dolarů, i když se vyšetřovatelé ve Švýcarsku a Keni pokoušeli vystopovat ukradené finanční prostředky.

V uniklých datech se objevuje i řada středoasijských jmen. Přestože tvoří jen malý zlomek klientů identifikovaných reportéry, jejich účty prošly miliardy švýcarských franků. Tito lidé představují velké části středoasijské elity, včetně oligarchů, kteří své bohatství vydělali těžbou přírodních zdrojů, ministrů a dalších nejvyšších úředníků, z nichž někteří byli odsouzeni za masivní korupci. Dokonce i děti dvou bývalých prezidentů, kazašského Nursultana Nazarbajeva a uzbeckého Islama Karimova, ovládaly účty Credit Suisse – zatímco tito dva muži byli stále u moci.

Kredit: OCCRP Carlos Luis Aguilera Borjas.

Dalším klientem Credit Suisse byl bývalý venezuelský šéf špionů Carlos Luis Aguilera Borjas. Aguilera měla blízko k bývalému venezuelskému

prezidentovi Hugo Chávezovi, který zemřel v roce 2013 poté, co nastolil socialistický režim, který se utápěl v korupci, kdy úředníci drancovali státní fondy a schovávali peníze v zámoří.

Víte o tomto příběhu více?

Některé z nejdůležitějších žurnalistiky OCCRP pocházejí z anonymních nebo důvěrných tipů.

Pokud víte více o problémech, které jsme zde probrali, nebo máte dokumenty či důkazy o provinění, které byste rádi odhalili, OCCRP vám může pomoci.

Kontaktujte nás bezpečně

V roce 2001 byl Aguilera dosazen do čela tajné služby, kde se držel nenápadně, vyhýbal se rozhovorům a fotografiím.

"Říkají mu 'Neviditelný'," Carlos Aguilera, šéf politické policie. Nikdo ho nevidí. Ví, kde je," řekl Chávez v roce 2002 v celostátním vysílání svého týdenního televizního pořadu „Ahoj prezidenté“. Aguilera však později téhož roku upadla v nemilost poté, co nedokázala zabránit pokusu o převrat, který Cháveze téměř svrhla. Opustil své místo v tajné službě a vstoupil do soukromého sektoru na plný úvazek, přičemž shromáždil bohatství, které si většina Venezuelanů dokázala jen představit.

V roce 2007 se Aguilera stala hlavním akcionářem Inversiones Dirca SA, venezuelské firmy, která v následujícím roce zajistila kontrakt v hodnotě 1,85 miliardy dolarů na renovaci linky metra v Caracasu. Neproběhlo žádné veřejné nabídkové řízení a Aguilera si vzala provizi 4,8 procenta v hodnotě téměř 90 milionů dolarů.

V roce 2011 byly na jméno Aguilery otevřeny dva účty, na které bylo připsáno nejméně 7,8 milionu švýcarských franků (8,6 milionu dolarů). Účty Aguilery byly stále otevřené až do posledního desetiletí, kdy byla shromážděna data Suisse Secrets.

"Podle jakékoli definice je vysoce rizikový," řekl Barrow, odborník na finanční kriminalitu, a dodal, že banky jsou odpovědné za to, aby zdroje finančních prostředků od politicky napojených zákazníků byly legitimní.

Aguilera neodpověděla na e-mailové dotazy OCCRP.

"Kolik darebných bankéřů potřebujete mít?"

Credit Suisse se po sérii skandálů, které začaly před více než dvěma desetiletími smrtí nechvalně známého nigerijského diktátora, opakovaně zavázala zakročit proti nezákonným fondům. Poté, co Sani Abacha zemřel v roce 1998, vyšlo najevo, že Credit Suisse pomohl ukrýt část miliard dolarů, které jeho rodina uloupila z jeho země.

Ve snaze zmírnit následky tohoto odhalení tehdejší předseda banky v roce 2000 řekl, že banka „neustále zlepšovala... kontrolní postupy a jejich dodržování“.

Později téhož roku se Credit Suisse stala zakládajícím členem skupiny Wolfsberg, mezinárodní bankovní asociace shromážděné za účelem omezování nezákonných finančních toků.

„Banka se bude snažit přijímat pouze ty klienty, jejichž zdroj bohatství a finančních prostředků lze rozumně prokázat jako legitimní,“ stálo v prohlášení o poslání skupiny Wolfsberg v roce 2000.

Přesto sliby Credit Suisse, že se vyčistí, příliš nezabránily jejímu zaplétání do kriminálních případů na mnoho dalších let. Zde jsou některé z těchto skandálů:

Od praní špinavých peněz po daňové úniky, Credit Suisse během posledních dvou desetiletí opakovaně porušovala pravidla nebo nedodržovala předpisy.

 Made with Flourish

"Banka ráda říká, že jsou to jen nepoctiví bankéři," řekl Jeffrey Neiman, americký právník. "Ale kolik nepoctivých bankéřů musíte mít, než začnete mít podvodnou banku?"

Neiman nepředstavuje zdroj úniku Suisse Secrets, ale mezi jeho klienty patří whistleblower, který loni americkému soudu řekl, že Credit Suisse nadále pomáhala americkým občanům nelegálně

ukrývat stovky milionů dolarů na moři. Pokud by to byla pravda, jednalo by se o porušení závazku z roku 2014, který banka učinila za účelem urovnání trestních obvinění v USA.

Ministerstvo spravedlnosti a mocný finanční výbor Senátu v současné době vyšetřují, zda Credit Suisse pokračovala v napomáhání daňovým únikům poté, co se vypořádala a zaplatila v roce 2014 rekordní pokutu 1,3 miliardy dolarů.

Kredit: Alamy Vedoucí pracovníci Credit Suisse vypovídají v roce 2014 před americkým Senátem.

Tehdejší předseda banky Urs Rohner přiznal chyby při řešení skandálu s daňovými úniky, ale švýcarské televizní stanici řekl, že on sám má „čisté ruce“.

Švýcarský poslanec Gerhard Andrey v nedávném rozhovoru pro OCCRP připomněl tento incident a řekl, že stále nevěří, že vedení Credit Suisse nikdy nepřijalo osobní odpovědnost za skandál.

"Je to šéf společnosti," řekl Andrey do telefonu, když přecházel po foyer švýcarského parlamentu, kde zastupuje Stranu zelených.
„Pokud jste generálním ředitelem nebo prezidentem, nemůžete říci:

„To se mnou nemá nic společného“, protože jste odpovědní za definování kultury. Kulturu definují shora dolů vedoucí zaměstnanci, představenstvo a vedoucí pracovníci.“

Odborníci tvrdí, že pokuty nestačí: velké a bohaté banky se nezmění, dokud nebudou čelit závažnějším opatřením, jako je pozastavení licencí nebo stíhání jednotlivých lídrů.

Frank Vogl, bývalý úředník Světové banky, který je nyní bojovníkem proti kleptokracii, řekl, že bankéři zřejmě považují i velmi vysoké pokuty za „pouhé náklady na podnikání“.

Řekl, že americké a evropské úřady podaly "ohromující" počet případů proti švýcarským a švýcarským bankám - "přesto ani jeden předseda takových bank nebyl osobně stíhán, nebo dokonce nepřišel o práci kvůli těmto zločinům."

"Ředitelé musí jít do vězení, aby to zasáhlo," řekl Henry z Tax Justice Network a poznamenal, že pokuta ve výši 1,3 miliardy dolarů, kterou zaplatila Credit Suisse, byla dokonce odečitatelná z daní.

Zatímco kritici obviňují Credit Suisse z nedbalosti, svěřují velkou část viny švýcarské vládě, která je zodpovědná za laxní regulační prostředí a zákony, které trestají ty, kdo vystupují proti korupci.

Stefan Lenz, bývalý švýcarský federální prokurátor, který vedl velké korupční případy, uvedl, že existuje jen velmi málo vyšetřování zaměřených na švýcarské banky nebo jejich management za přijímání nezákonných peněz. "Zdá se, že chybí jak politická vůle, tak zdroje pro vymáhání práva," řekl Lenz OCCRP.

Andrey, poslanec Strany zelených, vyzval vládu, aby přijala opatření v zájmu svých občanů.

"Jsem hrdý Švýcar," řekl. "Bolí mě, když banky tímto chováním kazí pověst mé země."

"Lidé jsou naštvaní na skandály, které již byly odhaleny - a neznáme skandály ani neznáme."

Výzkum tohoto příběhu poskytlo OCCRP ID. Datové expertizy poskytl datový tým OCCRP. Ověření faktů poskytlo OCCRP Fact-Checking Desk.

Join the fight.

Hold power to account.

Support from readers like you helps OCCRP expose organized crime and corruption around the world.

By donating, you'll be directly supporting investigative journalism as a public good. You'll also gain access to exclusive insights and benefits.

DONATE TODAY